

mac: Pop Čira
prijevodjka.
— Jonathan
— S. Vrčić
— Branko
Slav Gj. Nušić
Ivanov
Ivo Vojnović
ili čovjek od
na „Upravu
aju samo sa
pripisanim
zavod
ngrebu.
taj palači,
ce. Pod-
OSIJEK,
6-64
6-96
povoljne
anja:
ra:
podarskih
nih pod-
estva, du-
strojeva,
ita, slijena
iv raz-
aj doživ-

godina IV.

U narod.

(Iz Porečine.)

U „Primorskim Novinama“ napisao je dobar navač porečkih prijatelja ovaj lijepi članak, koji sa ošću u cijelini prenosimo:

Mjestačce Poreč leži na zapadnoj obali Istre. Novnici su mu talijanske narodnosti i od davnine znati fanatični neprijatelji svega, što diše slavenski. To je od toga ostalo iz dobe, kad su oholi Mlečići dali nad „morlakima“, nešto su izgradile Legione, nešto je doprineo čifutski „Il Piccolo“, a najčešće, nešto je dosljedno provođanje devize „Divide et Impera“.

Okočtu Poreča obitava isključivo hrvatsko pustvo. Nešto analphabetizam, nešto talijanske škole, nešto činjenica, da tamošnji naš narod nije imao ništa narodnog vodje, koji bi bio smio odlučnije progovoriti, nešto bijeda, što je taj narod tlačila u rimi duga i glada, a nešto opet neoborivi fakt, da vlasti revno každe svim hirovima talijanske godine, — naš je narod u okolicu Poreča bio počeskomog stoljeća, narodno zaspno.

U tom spavanju i u doticaju sa fanatizovanim pojim protivnicima, narod se naš doduše nije žao medjuosobno razgovara hrvatski; no s inozemcima, i to činovnicima, trgovci ili lini gradjani, općo je isključivo talijanski.

Gradski signori, kad su vidjeli, kako hrvatski valj sam sebe omalovažuje a njih podiže, stali su narod naš još i više podcijenjuju, dok su sebe žali nekakvima nadljudstvima.

Zato je bilo nešto sasvim obična i razumljiva, su narod naš u uredima i inače susretati sa „člavo“ da im ovaj služil na svakom koraku kao jedmet smijeha i zlobne šale i da su s njime gorili jedino, ako se na njih obratio talijanskim jezicom. U svojoj sjećači smatrali su i to, da je dužnost naših seljaka šljati svoju djecu u talijanske vojske. Vlada, koja se nije nikad u mišljenju razlikovala sa talijanskim gospodom, udarala bi globom one se sejake, koji bi se ustručavali da djecu gone u „Legi Nazionale“. Pa kako je i porečki biskup radio iz ruke u ruku s ostalom gospodom koriarima, narod naš, videoći se odbaćen i nemocan, rijetko se sa zlogukim prilikama, te sa gorkom zignacijom propusti svoju narodnu budućnost.

U vrijeme najvećeg očaja, kad se godine 1909. narodom našim u porečini računalo kao s pokončnim, grane iznenada tračak nade u boju budućnost govju, a naskoro se la nade pretvoriti u živu vjeru. „nevjerljivo kratkom razdoblju“ od nekoliko dana se naš narod u porečkoj okolini probudi i osveti, on otrese sa sebe obuz i mačludje, i njemu rodi ponosni narodni junak vrst Marka Kraljevića, i od onoga vremena postaje sve jači i silniji. I već prvim mjesecima godine 1909. vidimo, kako naši ljudi iz tamošnje okolice dolaze uzdignute glave i traže na sud u Poreč i tu odlučno traže od još davno strašnih i svemoćnih sudaca: „Možimo, gojemo, s nama govorite hrvatski! Mi drugoga jezika poznamo...“ A kad im sudac u čudu odgovorio: „Ja još pred osam dana razgovaraste samnom tako učno talijanski!“ oni bi odgovorili: „Ne razumijemo, o kažete. Uostalom, sud je tu radi naroda, a ne radi suda. A mi od suda tražimo svoje pravo!“

Porečki suci, koji ne poznavaju hrvatskoga jezika, te bijaju u najvećoj neprijetnosti. No, jer narod nije ni za vlas da popusti od svojih opravdanih zahtjeva, gospoda se suci moraju služiti sa tumačima. I ni to ne bijaše trajno. Već nakon par dana oglase i opet naši odlični seljaci: „Gospodine suće, hoćemo da nas vi kao sudac saslušate, a ne vaš sudni podvornik. Ovaj nije učio prava ni zakona i u tome ne može da prosudi, što je u stvari živo, a što sporedno...“

I već nakon par mjeseci bude u Poreču namješten novi sudac (dr. Abram), koji je potpuno u jezikom većine naroda u tamošnjem sudbenom karatu.

Nego, narod se i dalje bavio otkrivanjem svoga imena. I ubrzo se dogodi, da su kod suda u Poreču i namješteni novi suci hrvatske narodnosti (dr. Larić, Žgombić i dr.), a kada se narod nije zadovjavo time, da bude hrvatski ispitani, a zapisnik da je talijanski sastavljen, tako se domalo dogodi, da i tom pogledu iznese odlučna narodna volja potpuna pobeda.

Mi ćemo se na narodni pokret u porečini (1909.-1910.) još osvrnuti. Za danas ćemo ostaviti pitanje: Što je bilo uzrok, da se tamošnji naš od godine 1909. tako naglo prenuo i osvijestio?

Evo, što je bilo na stvari: Početkom godine 1909. bude u Poreču namješten mladi jedan činovnik, i je iz naroda potekao i s tim narodom osjećao.

HRVATSKI LIST

IZIMSKI KVADRATNI DAN U 3 EKSKLUSIVNIH

U Puli, petak 12. srpnja 1918.

HRVATSKI LIST izlazi u nakladnoj tiskari JOSIP KRMPIOTIC u Puli, trg Custoza 1. Uredništvo: Slanska ulica, br. 24. Odgovorni urednik JOSEPH HAIN u Puli. — Ručno piše se ne vraćaju. Ček. rač. aut. post. Šted. 26.795.

Broj 1078

I baš zato, što je s narodom osjećao, i što je taj narod jubio, stekao je među njima neograničeno povjerenje. I dostajalo je, da je taj činovnik potaknuo iskrnu narodnog ponosa i na zgodan način upozorio narod na njegova prava, i narod se listom i odlučno za ta svoja prava založio!

Nadodat ćemo još: Koliko li bi se dalo kraj samo malo volje danas uraditi na polju narodnog osvještenja, dok je terrain za to baš sada zgodniji nego što je ikad bio u povijesti naroda našeg.

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 11. (D. u.) Službeno sejavlja: Na talijanskom bojištu maleni spomena vrijedni uspjesi. — U Albaniji upraviše se naše čete u novoj otpornoj crti. Neka je francuska kompanija, koja je izvidjala u dolini Devoli, bila suzbijena. — Poluglavica generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 11. (D. u.) Iz velikog se glavnog stanu službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina prijestolonasljednika Rupprechta: Kroz dan umjerena bojna djelatnost, koja pod večer mnogostruko oživi. Noćni izvidnički bojevi. Jača navalna neprijatelja sjeveroistočno od Bethune bi odbijena. — Vojna skupina njemačkog prijestolonasljednika: Živahna paljba djelatnost između Aisne i Marne. Ponovne djelomične napadaje, koje je neprijatelj izveo iz šume Villers Cotterets potisnuće natrag naše straže u nizini Saviers. Od neke skupine sa postojeće iz 8 američkih ljetala, koja htjede na pasti Coblenz, pada 5 ljetala u naše ruke. Postupke bijahu zarobljene. — Ludendorff.

Rat.

Francuski izvještaj od 10. srpnja popodne: Djelatnost obiju topništva sjeverno od Montdidiera, južno od Aisne i u okolini dvorca Chavigny. U Champagne izveo su Francuzi više napadaju, kod čega su dopremili zarobljenika. Sa ostale fronte ništa nova.

Engleski izvještaj od 10. srpnja: Jučer po noći suzbili smo mjesne navale istočno od Villers Bretonneuxa. U blizini Merrisa pomaknuli smo naše linije nešto unaprijed te smo dopremili nekoliko zarobljenika.

* Svakojake krize. Pod tim naslovom piše „Arbeiterwille“ među ostalim: U državama centralne Europe imade svakojakih kriza; ali samo tih kataliti, da ne čuju naši neprijatelji. Kako je nastala Kühlmanna kriza? Kod sve svoje diplomatske spreme, da miljenja svoje nazore, nije Kühlmann bio ipak kadar da vjeruje, da svijet, što stoji nasuprot središnjim vlastima, može biti pobjedjen. Sa padom Kühlmannovim nije ova kriza još zaključena. Još uvič je neodlučen boj između vojničkih i građanskih pacifista pomoću mača. Za Njemačku dozrijeva odluka, ako vojno vodstvo ne ispuni u jeseni očekivanja, što stavlja u nju velik dio naroda. Jer još jedan zimski rat — to je i za disciplinovanog Mihela previše. Za Austriju nije rješenje krize u Njemačkoj sporedna stvar. (Nekoliko zaplijenjenih redaka.) Opreka se tu sastoji u pitanju: Sa ili bez parlamenta. Time je izražena i sva Seidlerova kriza, ma da i Seidlerova ličnost i nema one važnosti za stvar. Ali takav je ministar za Austriju opasniji nego odriješit muž volje, o kojem se zrije, što kani. I u Austriji mora se rješiti kriza, ma da ćemo narednih sedmica dobiti opet čitavi obrok kruha i brašna; jer opet će doći zima i opet proljeće...

* Mir i mač. 9. t. m. započela je pruska gospodska kuća svoja vjećanja. Vodja desnice grof Behr kazao je: Nikad nećemo putem rezolucije državnog vijeća dobiti mir, koji trebamo. Dobar će mir doći samo putem našeg dobrog njemačkog mača. — Podpredsjednik državnog ministarstva Friedberg odvratio je: Pobjeda nam se više ne može oteti. Pobjednici smo na istoku i bit ćemo takodje na zapadu te smo uvjereni, da je samo naš njemački mač u stanju, da nam i vojšti tu pobjedu...

* Važne izjave u njemačkom rajhstagu. Dne 11. o. m. sastao se glavni odsjek njemačkog rajhstaga, da čuje izjave državnog kancelara o političkom položaju. Napetost, s kojom su se ta saopćenja očekivala, pokazala se u neobično velikom broju slušalaca na sjednici, kojoj prisustvovalo osim državnog kancelara i svi državni tajnici. Vjećanje bi otvoreno po državnom kancelaru, grofu

Hertlingu govorom, u kojem on izjavlja, da promjena u vodstvu izvanjskog ureda ne će ni najmanje mijenjati kurs opće državne politike. I unutrašnja i izvanjska politika države kretat će se ko i prije u okviru, koji je ocrtao u prijašnjim izjavama državnog kancelara. U koliko to zavisi od vladine volje, bilo je u političkom pogledu izvršeno svako obećanje. Vlada će svom energijom provesti reforme, oko kojih se već sada radi. Prema vani je državna politika odredjena već programatički u dogovoru s mirovnou notu pape. Čitavom je svijetu već odavna poznata mirovna spremnost njemačke vlade. U tom se pogledu nije ništa promijenilo niti će se išta u buduće promijeniti. Nasuprot tomu je stalno, da se vole lja za uništavanjem naših neprijatelja još uvek odlučno ističe, pogotovo u govorima Balfoura i Wilsona. Dok u tom pogledu ne bude drukčije, prisiljeni smo nastaviti borbu za našu slobodu i blagostanje. Kad bi se unatoč neprijateljskim izjavama državnika neprijateljskih pokazala ikoja ozbiljna pobuda, da se utre miru put, ili samo prvi korak za to, ne bi se dalje ustručavali, da bi uvažili ovo ozbiljno mišljenje — velim izričito: ozbiljno mišljenje — predloge. Naravski da nije dostatno da dodje ovaj ili onaj agenat i kaže: Ja mogu tu ili tamo dovesti do mirovnih pregovaranja, već se radi o tome, da nam pozvani zastupnici neprijateljskih država, što su od svojih vlasti na to izričito ovlašteni, daju mi, da su pregovaranja moguća. Naravski: najprije pregovaranja u uskom krugu. Ali državnici, koji su do sad govorili, nisu napomenuli takovu mogućnost. Pokaže li se takova mogućnost, i postoji li se na drugoj strani ozbiljna volja za mir — gospodo moja — odmah će to užeti u pretres. To znači, da mi je ne ćemo odbiti. Najprije ćemo govoriti u malom krugu. Mogu kazati i to, da ovo stanovište nije samo moje, već da ga izričito dijeli i vrhovno vojno vodstvo; jer i vrhovno vojno vodstvo ne vodi rata radi rata. I vrhovno je vodstvo ozbiljno kazalo: Čim se na drugoj strani postavi ozbiljan mir, moramo slijediti stvari. Državni se kancelar za tim dotaknu političkih problema na zapadu i istoku te došao do zaključka, da se vladin program u obim smjerovima podudara s izjavama, podanim prošinom 1917. što je odobrila pretežna većina državnog sabora. Promjena u vanjskom uredu ne dade se svaditi na stvarne rade u mišljenju već na lične momente. O tome je državni kancelar podao povjerljiva saopćenja. Poslanik von Hintze, koji će preuzeti po svoj prilici mjesto državnog kancelara, preuzeo je obvezu, da će u svakom pogledu slijediti dosadašnjoj politici državnoga kancelara.

* Taktika njemačkih socijalnih demokrata. Njemački socijalni demokrati, koji imaju sudbinu državljana u ruci, dokazali su bezbroj puta, da je taj državnik nesposoban i uzrok svojih bijedi i političkoj i javnoj; no njemački socijalni demokrati nisu tako iskreni i istinski, da svoje dobre sile i dobre prilike upotrebe, da se odstrani čovjek, o čijoj su škodljivosti uvjereni. Nerazumjiva je politika, koju vode gospoda Seitz i Renner. Mnogi su u parlamentu osvjeđeni, da će njemački socijalni demokrati uza svoje spočitavanje i borbu protiv dru. Seidleru u posljednjem trenutku ipak glasovati za njegov proračun i radje će preuzeti na sebe, nenavist vladinih slugu, nego da jednodušno i kratko proglaši, da su Seidlerove nade u pomoći s te strane uzašudne. Svaki dan dokazuje „Arbeiter-Zeitung“ u jutru i po podne, da Seidlerova vlast mora odstupiti, u posljednjoj su audijenciji to opširno razlagal. Seitz i Renner, no kad dodje, da treba pokazati činom, gospoda onda postaju krotka i glasuju za vladine predloge kao janjata. Dok njemački socijalni demokrati ne proglaše otvoreno, da Seidleru ne će dozvoliti ništa, šteta je uopće i čitati sve te vijesti o krizi Seidlerovoj, o njegovom padu i demisiji. Dr. Seidler nema drugog cilja, do li vladati do raspranja i izazivati krizu za krizom — no nemaju li njegovi neprijatelji u taboru njemačkih socijalnih demokrata volje da ga poraze, uopće se ne ćemo iz današnjeg otrovnog i gnusnog stanja ni izvući. (Vid. Dennik.)

Iz bivšeg ruskog carstva.

Citamo u „Berliner Tageblattu“: Malmö, 8. t. m. Ovamo stigle vijesti opisuju položaj u Moskvi veoma pogibeljnim. Po ulicama grada bjesne đavomice bojevi, kojih čete sovjetske vlade nisu do sada još mogle svladati. Jedan dio crvene je garde prešao navodno u logor proturevoluciјe. Više pučkih komesara, mjeđu kojima i vodja za stvari komesariju, Burdukov, bilo je uapšeno pod sumnjom sporazuma sa socijalnim revolucionarcima. Kremlj, u kojem imade sovjetska vlada svoje sijelo, brane protiv gomila svjetline letske čete, što su vjerno odane sovjetskoj vladi. Položaj se vlade

smatra momentano veoma kritičnim, pošto se pokrajina navodno izrekla protiv boljševika. — Komesar moskovskog vojničkog kotara, pukovnik Jagošlavski, obraća se obznanom na pučanstvo te ga opominje, neka ne učestvuje kod proturevolucionarnih pokreta i neka se propagandom neda zavaditi na korake protiv boljševičke vlade. Oblasti da su pripravne, nastupiti bezobzirno protiv svim protivničkim elementima. U Moskvi i okolicu raspolažu pučki komesarji sa pješadijom i topništvom u dočasnom broju. Ove su čete, vjerne sovjetu i nastupit će protiv maza na prvi pojav bune. Po nalogu Lenjina i Trockoga oživotvoreno bi stalno ratno vijeće, koje će se baviti sa operacijama proti proturevolucioniji. Ovo se vijeće saštoji od vrhovnog zapovjednika crvene garde Muravijeva, koji predsjeda tom vijeću, i iz pučkih komesara Kobozijeva i Blešancova. — Za sastanka sveruskih radničkih poslanika u Moskvi, bilo je uapšeno 57 zastupnika radnika iz Petrograda i okolice. Na šest automobilu bila je dopremljena u ovdjajušnu tamnicu. Medju njima imade mnogo članova ustavopadne skupštine, središnjeg odbora socijalnih revolucionara i menševika. Uapšenja su navodno povećala nezadovoljstvo radništva proti sovjetskoj vladi te su bitno pridonijsela k tome, da je planuo otvoreni boj, da se svrgne boljševičku vladu.

„Neue Zürcher Zeitung“ javlja: Nijemac, što se vratio iz Petrograda, javlja medju ostalim slijedeće: Bijeda raste dnevno. Od seljaštva se ne može očekivati nikakve pomoći. Naš informator posjetio je nekoliko sela, osobito u kotaru Pakovu. Seljaci misle, da im ovi hotimljeno uskrcaju šećer, čaj, duhan itd. te se osvećuju time, što ne davaju ovima žita. Izgleda nevjerojatno ali je ipak istinito: nekoja sela posjeduju svoje strojne puške i bodljikavu žicu, što su donijeli vojnici sa sobom. Dodju li iz gradova crvene garde, da rekviraju žito, primaju ih seljaci ostrom paljicom iz ušančenih položaja. I prepirke između pojedinih sela ne rješavaju se više korbačima i noževima već puškom i bajonetom.

„Frankfurter Zeitung“ dobiva sa zakašnjenjem iz Moskve vijest, koja je otpošljana prije umorstva grofa Mirbacha. U viesti se vidi, da će za koji dan buknuti proturevolucionija. Socijalni revolucionari pripravili su sve u pojedinih četvrtima Moskve za ustank i namjeravaju državnu vlast uzeći u svoje r. e. U glavnome imade se Kreml osvojiti. Govori se, da je u savezu s time uapšeno više inostranaca poglavito Engleza. No te glasine nisu do sada od nikuda potvrđene. Boljševička vlast poduzela je tako oštре mјere, kako se nisu niti za carističke vlade poduzimali. U cijeloj zemlji vlast velika napetost. Pučki povjerenik za ratne poslove Trocki naredio je strogu mobilizaciju crvene vojske. Navodno ta mobilizirana vojska imade, da ide prema murmanskom kraju, da se odupre okupaciji Murmana po Englezima.

Službena „Pravda“ priopćuje slijedeći proglašenje umorstvu grofa Mirbacha, u kojem medju ostalim vidi: „Oko 3 sata popodne prodrže dva agenta rusko-englesko-francuskog imperializma k njemačkom poslaniku grofu Mirbachu pomoći patvorenih iskaznica te su pod zaštitom tog dokumenta uapšeni mili grofa Mirbacha. Jedan ovih lopova, koji je izveo taj provokatorični čin, što se već dugo vremena u štampi sovjeta dovodja u svezu sa monarhistima i proturevolucionarima, jest ljevičarski socijalni revolucionar, član komisije Džerdžinskog, koji je počinio izdaju na vlast sovjeta te prešao u službu onim ljudima, koji bi htjeli Rusiju zaplesti u novi rat, te uspostaviti vlast kapitalista i velenosjednika. Rusija nalazi se sada krivnjom lupeža iz redova socijalnih revolucionara za dlaku pred ratoom. Već prvi koraci sovjetske vlade u Moskvi, da se uapsi ubojicu, uvratili su socijalni revolucionari time, što su se pobunili. Privremeno su zaposjeli komesarljat Džerdžinskog te uapsili Džerdžinskog i člana Lazija te najuglednije članove ruske komunističke stranke (boljševici). Socijalni revolucionari ljevice dočepaše se za tim telefonske stanice te su započeli niz vojničkih operacija. Zaposjeli su malen dio grada te počeli lovit automobile sovjeta. Sovjetska je vlast pridržala kao tacce sve, u Velikom kazalištu nalazeće se odaslanike socijalnih revolucionara ljevice te je poduzela mјere, da odmah potlači namjere bijelih garda. Svi, koji uvidjaju zločinstvo i ludost upišanja Rusije u novi rat, podupiru sovjetsku vlast. Ne postoji niti najmanja sumnja, da će biti doskora ugušena. Svi na svoja mјesta! Svi k oružju! Dolje sa slugama bijelih garda!

Iz slavenskog svijeta.

Iz češkoga svijeta. „Češki svaz“ izdao je na posjednoj svojoj skupštini ovaj proglašenje: „Češki svaz“ protestira najoštire proti političkoj perzekuciji, koja u posjednoj dobi opet počinje. U Pragu je bilo za vrijeme rata obustavljeno ništa manje nego 5 dnevnih listova. Zabranjivanje skupština aapače i sastanaka stranaka svjedoči o tome, da se hoće

sputati narod u njegovom slobodnom političkom razvoju. Protestiramo isto tako odlično proti interniranju političkih neugodnih osoba te proti postupanju s radnicima u zavojima, koji su podvrgnuti vojničkom nadzoru. Plenarna sjednica osigurava, da su se namjesnici Svaza Kofač i Habermann ravnali samo prema jednoglasnom odlukom plenarne sjednice Češkog svaza, kad su urgirali saziv parlementa i delegaciju, a osobito je zastupnik Kofač učinio samo svoju dužnost, kad je u susjedstvu s predsjedništvom i zaključkom plenarne sjednice zakričio u predsjedničku zastupničku kuću dr. Grossa. Plenarna sjednica Češkog svaza snažno molila su češku javnost, da ne bi unutarnjim počinjima i sporovima bilo rušeno imponirajuće jedinstvo naroda i njegove delegacije. Predsjednik je Svaza pripravljen sašutati svaku spomenutu i podvrgnuti ga najstvarnijem pretresivanju i uvrziti svaki predlog. Ima li se uzdržati jedinstvo zastupstva, a računajući saopćujemo, da je čvršće nego ikada, treba da se ne izazivaju novi domaći bojevi.“ Više je čeških gradova imenovao zastupnika Kofača začasnim gradjaninom, dok nema valje ni jednog češkog grada ni većeg mjestanca, čiji začasni član ne bi bio veliki češki majstor Alois Jirasek. U češkom se političkom i načodnom životu ponovno ističe potreba da se osnuje „Narodni odbor“, u kojem bi bile zastupane ne samo sve češke stranke, nego i svi oni, koji su se pokazali da su iskreno i nesobično za narod radi.

Uspomeni jednog paočačkog borača. U nedjelju na večer umro je u Beču iz dugih bolesti u mladoj svojoj dobi od 35 godina Emil Čeliš tajnik društva „Komensky“. Već je više vremena gospodala sušenje njegovo slabo zdravlje a još se k tomu pridružilo nedavni poziv pod oružje, koji je ubrzao smrt tog nenadoknadivog muža. Emil Čeliš pripadao je medju one ljudi, koji ne vrše svoje zvanje za koricu hrvatsku, već iz posvemljenog idealizma. Na mjesto tajnika češkog školskog društva za Beč, Dočinju i Gornju Austriju dovela ga samo veizmerna jubav napravila stvar češke manjine. Već kao djak na praskom sveučilištu posvetio se pokretu manjine i tza apsolviranja nauka na sveučilištu hrvatskom od praskog narodnog vijeća u Beču na mjesto, gdje se je zajista osjećala potreba potpunog čovjeka. U Beč je došao god. 1907. te je tu djelovao gotovo 11 godina. Nema u Beču čovjeka, koji ga ne bi pozvao kao muža skrajno idealnog, koji ne teži za dobitkom, a uz to poštenog. Češka manjina u Beču gubi s njime uistinu nenadoknadivo srce, te jo vijest o njegovoj smrti bozo djevelova. Još na smrtnoj posteli duvao si donosi društvenu korespondenciju, koju je rješavao unatoč svim zabranama čječnika. Čeliš rodio se god. 1883. u Nehanicima kraj Kraljevog Graca, učio je na gimnaziju u Kr. Gracu a na sveučilištu u Pragu. Pojava takovog požrtvovanog, savjesnog, poštenog i idealnog čovjeku izgleda u nas kao prikaz, kog čudo. — Našim čitateljima ostao je možda na pameti onaj podstatak o društvu „Komensky“, koji je bio u listu priopćen početkom travnja o. g. Sastojao se glavno iz informacija tog plemenitog muža, što li je dao našem uredniku, Slava njegovoj uspomeni!

Domaće viesti.

Hrvatska realka u Puli. Roditeljima, koji bi upisali djecu, ili su ih već predbilježili u upravi „Hrv. lista“ za hrvatsku realku u Puli. Do par mjeseca otvorit će se ovdje hrvatska realka. U ovdješnjem se pučkim školama zbog rata nije mogla držati normalna obuka, pa su školska dječa ušljed toga mnogo trpjela u pogledu napretka. Tako se nisu mogla dostati pripraviti ni ona dječa, koja kane buduće školske godine u našu realku. Da se taj zaostatak nadoknadi, zaključilo je učiteljstvo ovdješnjih hrvat. pučkih škola, da će kroz praznike tu dječu posebice podučavati i pripraviti ih za realku. Zato se pozivaju svi roditelji, koji su upisali svoju dječu za našu realku, da dovedu tu dječu u ponedjeljak, dne 15. srpnja 1918. u 8 sati u jutro u hrvatsku pučku školu u Via Cenide, gdje će dobiti daljnje upute gledje priprave spomenute školske djece. Uprava hrvatske pučke škole — Pula.

Iz aprovizacije. Svinjsko mесо. Danas će aprov. komisija započeti s prodavanjem svježeg svinjskog mesa po K 16 — kilogram. Svinjetina prodavat će se jedino u prodavaoni Fabrisovo na Premanturskoj cesti. — Tričetvrt kilograma brašna. Danas će aprovizaciona komisija — kako javlja — za sada dijeliti tričetvrt kg brašna. Odrezat će se odrezak IX. srpske iskaznice.

Školska zabava u Kanfanaru. Djeca hrv. pučke škole u Kanfanaru priredjuju u nedjelju, dne 14. srpnja 1918. u školskim prostorijama zabavu sa slijedećim rasporedom: 1. „Proslov“, govori Debeljuh Foška; 2. „Hrvatska himna“, pjevaju učenice; 3. „Ciganin hvali svoga konja“, krasnoslovi Vlad. Marić; 4. „Bore moj zeleni“, dvoglasno pjevanje; 5. „Soča“, krasnoslovi Jelica Albanež; 6. „Sirota“, pjeva solo Ruža Merežin. — Odmor. — 7. „Sirote“, Igra u 3 čina. Lica: Jela: Albanež. Luca: Marić Fuma. Kate: Marić Fani. Kapetan Marko: Debeljuh F. Mornar Luka: Marić Vladimir, Ivan: Pučić Petar. Trgevac Tome: Drandić Ivan. Zaneto: Stipančić R.

Dinko: Matika Ivan. Stanko: Karlović Ivan. R. Pučić Fuma, St. Frano: Pifar Josip. Pand. R. Šećer: Krešina. Dvoje djece: Buric. K 4—, u malopojedni broj. ASI primaju se i lista trgovina. Cisti prije upotrebit će se u dobrovorne svrhe. (Jedinstvo IV.

RATNI AU

RAYNATELJSTVO DRUŽBE SV. ĆIRILA I METODA BEČ, 12. (D.

ISTRI PRIMLJO JE OD 14. SVIBNJA DO 4. SRPNJA 1918. DOŠLO DO VEĆIH

DECJE PRINOSE: GOSPO. MARKO JAKOVLJEVIĆ, ŠIBENIK.

SABRANI MIJESTO VIJENCA ZA POKOJNE K 250.—; GO

IVAN GOJŠAN, ODJETNIK GOSPIĆ, MIJESEČNI PRI

K 10.—; ISTI K 10.—; PUČKA ŠKOLA, TU

K 26.60; GOSPO. DR. ANDRIJA STANGER, VOLOSKO

PÖCHAST USPORENE SVOJE SUPRUGE K 1000.—; GOSPO. BONASLJEDNIKA RU

INCENT STANGER I SUPRUGA, DA POČASTE USPOM

SVOJE POKOJNE ŠURJAKLINE K 50.—; N. N. K 500.—

PLOGI. OPĆINE GRUBIŠNOPOLJE K 50.—; GOSPO. P

VJ. SPINČIĆ, ZAGREB, ŠALJE: a) DAR PRESV. G. I

DOMINIKA PREMUŠA, BISKUPA, GEN. VIKARA U

GREBU K 1000.—; b) DAR PRESV. G. MATIJA PEN

OPAĆA U MARLIJI BISTRICI, ČLANA ČETE ZA 1918. K 100

DPOJKIŠKIM BOJEVIMA K 50.—; Hrvatski bojevi

U Zagrebu, sabranih K 32.50; d) DAR G. LEA R

TERA U VIRGYITICI K 10.—; e) DAR OBITELJI G. DU

KOVILCA IZ DALMACIJE K 1000.—; f) DAR G. DRA

VIDIMA JELOVSKE, ZAGREB K 100.—; g) PRI

PLOGI. UPĆINE LEVANSKA VAROŠ K 24.—;

VJ. ŠTEĐONICA, VIRE K 20.—; „NAROD“, LJ.

IJANA U IME STIGLIH PRINOSA K 47.—; OPĆINA

PANJA K 10.—; HRVATSKA ŠTEĐONICA, KOTOR K 50.

GOSPO. DR. MILAN AMRUŠ, ZAGREB K 34.—; O

UPRAV. SJEM. K 100.—; GOSPO. IVAN PLEGO, BU

SABRANO PRIGODOM PRVE SV. MISLE VELEČ. G. JOS

JAKAC NA VELOM MLUNU K 491.—; PRVA HRVAT

ŠTEĐONICA, ZAGREB, DAR OSOBILA POST. I BRZ. URE

ZAGREB II K 661.—; PUČKA ŠTEĐONICA, KOSTUJIN

K 50.—; GOSPO. JOSIP MANDIĆ, PETROVARADIN K 30.

GOSPO. GREGO ANDREJS, METKOVIĆ, ČLAN ČETE K 150.

HRV. ZEMALJSKA BANKA, PODRUŽ. ZAGREB, U IME D

K 200.—; GOSPO. MARKO JAKOVLJEVIĆ, ŠIBENIK,

SABRANI K 210.—; BANKA I ŠTED. ZA PRIMORJE, SUS

K 400.—; GOSPO. LJ. POLIĆ, CRKVENICA, SABRANI

ŠKRABICI K 19.71; ZEMALJSKA TIŠCARA, ZAGREB,

SABRANI PRINOSA K 80.—; POSUJILNICA, VOLOSKO

IME DARA K 600.—; N. N. K 500.—; TRG. PO

VUKOVAR K 50.—; PLOGI. OPĆINA TRG KRAPINA K 99.

GOSPO. M. S. RADEJ, BOJNA POŠTA DARUJE K 40.

G. SIME RAJEVIĆ, TIVAT SABRANI MEDU ROĐOLJU

NOM IMLJEĐI K 303.—; GOSPO. JERKO MILKOVIC, S

IVAN ŽABNO K 50.—; NARODNE NOVINE, ZAGREB

STIGLE PRINOSA K 68.60.; DRUŠTVO HRV. ŠTENOGRA

KINJA, ZAGREB K 200.—; GOSPO. M. ROBERT KRONA

VARAŽDIN, SABRANI MEDU DRUGOVIMA OD I.—V

RAZREDA REALKE K 341.16.; GOSPO. IVAN DEUTS

BENKOVAC ČLAN ČETE K 100.—; PLOGI. UPRAV. OPĆIN

DRAGANIĆ K 10.—; GOSPO. JANKO DUJAK, SISAK, S

SABRANI U SVATOVIMA GG. ZORE I IVANA KRUM

K 175.—; GOSPO. MARIJ. GLAVINA, OPRATI, SABRANI